

2ο Μήνυμα

Ο Χριστός, ο Πράττων υπό τη Διακυβέρνηση του Ουρανού, Είναι ο Ποιμένας Μας, η Ανάπαυσή Μας και ο Σπορέας

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Μτ 9:20-22, 36, 11:28-30, 13:3, 18-23

I. Ο Χριστός αποκαλύπτεται ως πράττων υπό τη διακυβέρνηση του ουρανού—άκρη του ιματίου—Μτ 9:20-22:

- A. Το ιμάτιο του Χριστού υποδηλώνει τις δίκαιες πράξεις Του, και η άκρη του ιματίου υποδηλώνει την ουράνια διακυβέρνηση: «Μίλησε στους γιους Ισραήλ και πες τους να κάνουν ποδόγυρους στις άκρες των ιματίων τους, στις γενεές τους, και να βάλουν στους ποδόγυρους των άκρων μία γαλάζια ταινία· και θα την έχετε στους ποδόγυρους, για να τη βλέπετε, και να θυμάστε όλες τις εντολές του Κυρίου, και να τις εκτελείτε...και να είστε άγιοι στον Θεό σας»—Αρ 15:38-40:
 - 1. Η ταινία υποδηλώνει κάτι δεσμευτικό, ενώ το χρώμα γαλάζιο υποδηλώνει κάτι ουράνιο.
 - 2. Έτσι, η γαλάζια ταινία υποδηλώνει ότι, όντας παιδιά Θεού, η συμπεριφορά και η διαγωγή μας πρέπει να είναι καλή, να είναι κάτω από τη διακυβέρνηση, την κυριαρχία και τα δεσμά της ουράνιας κυβέρνησης, του περιορισμού και του ελέγχου.
- B. Τα ιμάτια υποδηλώνουν τις αρετές στην ανθρώπινη συμπεριφορά. Τα ιμάτια του Κυρίου υποδηλώνουν την τέλεια συμπεριφορά Του στην ανθρώπινη φύση, την ανθρώπινη ενάρετη τελειότητά Του.
- Γ. Στην ανθρώπινη αρετή του Κυρίου Ιησού υπήρχε θεραπευτική δύναμη. Επομένως, όταν η άρρωστη γυναίκα άγγιξε την άκρη του ιματίου Του, η δύναμη της αρετής Του μεταδόθηκε σε αυτήν και θεραπεύτηκε.
- Δ. Από τις πράξεις του Χριστού, υπό τη διακυβέρνηση του ουρανού, απορρέει η αρετή που γίνεται θεραπευτική δύναμη—Μτ 14:36.
- E. Το άγγιγμα του ιματίου του Κυρίου ήταν στην πραγματικότητα το άγγιγμα του Κυρίου στην ανθρώπινη φύση Του, που ήταν η ενσωμάτωση του Θεού (Κολ 2:9). Με ένα τέτοιο άγγιγμα μεταδόθηκε η θεία Του δύναμη στη γυναίκα που Τον άγγιξε, διαμέσου της τελειότητας της ανθρώπινης φύσης Του, και έγινε η θεραπεία της (Λκ 8:45-48, Εβρ 12:2α).
- ΣΤ. Ο Θεός που κατοικεί σε απρόσιτο φως έγινε απτός στον Δούλο Σωτήρα, διαμέσου της ανθρώπινης φύσης Του, για την σωτηρία και την απόλαυσή της.
- Z. Το πλήθος ανθρώπων που έσπρωχναν γύρω Του δεν έλαβαν τίποτα από τον Δούλο Σωτήρα, αλλά εκείνη που Τον άγγιξε, έλαβε κάτι.

II. Ο Κύριος Ιησούς είναι ο Ποιμένας μας, κι εμείς είμαστε τα πρόβατά Του—Μτ 9:36, Ησ 40:11, 53:6, Ιεζ 34:1-5, 11-15:

- A. Μας ποιμαίνει στο αρχικό στάδιο της απόλαυσης του Χριστού ως τα πράσινα λιβάδια και του Πνεύματος ως τα νερά της ανάπαυσης—Ψλ 23:1-2, Α΄ Τιμ 1:4, Φιλ 1:19β, Ιω 21:15, Α΄ Θεσ 2:7, Α΄ Κορ 12:13β.
- B. Μας ποιμαίνει στο δεύτερο στάδιο της αναζωπύρωσης και της μεταμόρφωσης στα μονοπάτια της δικαιοσύνης—Ψλ 23:3, Ρωμ 12:2, Ιω 7:38, Ρωμ 8:4.
- Γ. Μας ποιμαίνει στο τρίτο στάδιο της εμπειρίας της παρουσίας του αναστημένου πνευματικού Χριστού καθώς περπατάμε μέσα από την κοιλάδα της σκιάς του θανάτου—Ψλ 23:4, Β΄ Τιμ 4:22, Β΄ Κορ 12:7-10.
- Δ. Μας ποιμαίνει στο τέταρτο στάδιο της βαθύτερης και ανώτερης απόλαυσης του αναστημένου Χριστού—Ψλ 23:5:
 - 1. Ο Κύριος ετοιμάζει τραπέζι μπροστά μας στην παρουσία των εχθρών μας—Ψλ 23:5α, βλ. Β΄ Σαμ 4:4, 9:7, 13, Γεν 14:18-20, Νε 4:17.

2. Ο Κύριος αλείφει το κεφάλι μας με λάδι ενώ το ποτήρι μας ξεχειλίζει—Ψλ 23:5β, Εβρ 1:9, Α΄ Κορ 10:16α, 21.
 3. Στον Ψαλμό 23:5 έχουμε τον Τριαδικό Θεό—τον Υιό ως το πλουσιοπάροχο γεύμα, το Πνεύμα ως το λάδι του χρίσματος, και τον Πατέρα ως την πηγή της ευλογίας.
- E. Μας ποιμαίνει στο πέμπτο στάδιο της δια βίου απόλαυσης της θείας αγαθοσύνης και του ελέους στον οίκο του Γιαχβέ—Ψλ 23:6:
1. Κάτω από την οργανική ποιίμανση του πνευματικού Χριστού, η αγαθοσύνη και το έλεος θα μας ακολουθούν όλες τις ημέρες της ζωής μας, και θα κατοικούμε στον οίκο του Γιαχβέ σε μακρότητα ημερών—Ψλ 23:6:
 - α. Η «αγαθοσύνη» αναφέρεται στη χάρη του Χριστού, το «έλεος» αναφέρεται στην αγάπη του Πατέρα, και το ρήμα «ακολουθούν» αναφέρεται στην κοινωνία του Πνεύματος. Έτσι, η χάρη του Υιού, η αγάπη του Πατέρα και η κοινωνία του Πνεύματος είναι μαζί μας—Β΄ Κορ 13:13.
 - β. Η απόλαυση του επεξεργασμένου και ολοκληρωμένου Τριαδικού Θεού μάς οδηγεί στην απόλαυση του Θεού μέσα στον οίκο του Θεού (που είναι ο Χριστός, η εκκλησία, το πνεύμα μας και η Νέα Ιερουσαλήμ—Ιω 1:14, 2:21, Α΄ Τιμ 3:15-16, Εφ 2:22, Απ 21:2-3, 22), όπου θα κατοικούμε σε μακρότητα ημερών (στην παρούσα εποχή, στην ερχόμενη εποχή και στην αιωνιότητα).
 2. Χρειάζεται να επιδιώκουμε να κατοικούμε στον οίκο του Θεού όλες τις ημέρες της ζωής μας—Ψλ 27:4-8:
 - α. Για να θωρούμε την ωραιότητα (την ομορφιά, την τερπνότητα και την αγαλλίαση) του Θεού—Ψλ 27:4α, 8, Β΄ Κορ 3:18.
 - β. Για να ρωτάμε τον Θεό, μιλώντας με Αυτόν για καθετί στην καθημερινή μας ζωή—Ψλ 27:4β, βλ, Ιησ 9:14.
 - γ. Για να είμαστε κρυμμένοι στο καταφύγιο του Θεού και να κρυβόμαστε στον απόκρυφο τόπο της σκηνής του Θεού—Ψλ 27:5α, 31:20.
 - δ. Για να υψωνόμαστε και να υψώνει το κεφάλι μας ο Θεός—Ψλ 27:5β-6α.
 - ε. Για να θυσιάζουμε με θυσίες αλαλαγμού καθώς υμνούμε και ψάλλουμε στον Θεό για τη δόξα Του—Ψλ 27:6β, Εβρ 13:15, Φιλ 2:11.

III. Ο Κύριος Ιησούς είναι η ανάπαυσή μας—Μτ 11:28-30:

- A. «Ελάτε σε μένα όλοι όσοι κοπιάζετε και είστε φορτωμένοι, και εγώ θα σας αναπαύσω»—Μτ 11:28:
1. Το να κοπιάζουμε εδώ δεν αναφέρεται μόνο στο να πασχίζουμε να τηρήσουμε τις εντολές του νόμου και των θρησκευτικών κανόνων, αλλά και στο να αγωνιζόμαστε να πετύχουμε σε κάθε έργο. Όποιος κοπιάζει έτσι είναι πάντα βαριά φορτωμένος.
 2. Η ανάπαυση αναφέρεται όχι μόνο στην απελευθέρωση από τον κόπο και το φορτίο κάτω από το νόμο, τη θρησκεία, οποιοδήποτε έργο ή ευθύνη, αλλά και στην τέλεια ειρήνη και την πλήρη ικανοποίηση.
- B. «Σηκώστε επάνω σας τον ζυγό μου, και μάθετε από μένα· επειδή, είμαι πρᾶος και ταπεινός στην καρδιά· και θα βρείτε ανάπαυση μέσα στις ψυχές σας. Επειδή, ο ζυγός μου είναι καλός, και το φορτίο μου ελαφρύ»—Μτ 11:29-30:
1. Το να σηκώνουμε τον ζυγό του Κυρίου σημαίνει να κάνουμε το θέλημα του Πατέρα. Σημαίνει να μην ρυθμιζόμαστε ή να ελεγχόμαστε από οποιοδήποτε έργο, αλλά να περιοριζόμαστε από το θέλημα του Πατέρα.
 2. Ο Κύριος έζησε μια τέτοια ζωή, χωρίς να νοιάζεται για τίποτα εκτός από το θέλημα του Πατέρα (Ιω 4:34, 5:30, 6:38). Υποτάχτηκε πλήρως στο θέλημα του Πατέρα (Μτ 26:39, 42). Συνεπώς, μας ζητάει να μάθουμε απ' Αυτόν.
 3. Το να μάθουμε απ' Αυτόν δεν σημαίνει να Τον αντιγράψουμε εξωτερικά, αλλά να μιμούμαστε τον Κύριο στο πνεύμα μας, σηκώνοντας τον ζυγό Του—το θέλημα του Θεού—που πρέπει να μας δένει. Πρέπει να σηκώνουμε τον ζυγό Του (ακολουθώντας τα ίχνη Του) για να γίνουμε το αντίγραφό Του—Α΄ Πε 2:21.

4. Η ανάπαυση που βρίσκουμε καθώς σηκώνουμε τον ζυγό του Κυρίου και μαθαίνουμε απ' Αυτόν είναι για τις ψυχές μας. Είναι μια εσωτερική ανάπαυση, όχι απλά κάτι εξωτερικό στη φύση.
5. Ο ζυγός του Κυρίου είναι το θέλημα του Πατέρα, και το φορτίο Του είναι η εκτέλεση του θελήματος του Πατέρα. Ένας τέτοιος ζυγός είναι καλός, εύκολος, αγαθός, ήπιος, ήρεμος και ευχάριστος (δεν είναι σκληρός, αυστηρός, αιχμηρός ή δριμύς). Ένα τέτοιο φορτίο είναι ελαφρύ, όχι βαρύ.

IV. Ο Σπορέας είναι το θαυμάσιο πρόσωπο του Κυρίου Ιησού, και ο σπόρος που σπέρνεται είναι ο ίδιος ο Κύριος ως η ενσωμάτωση του Τριαδικού Θεού—Μτ 13:3, 18-23:

- A. Χρειάζεται να δούμε το όραμα του Χριστού, του Σπορέα, που σπέρνει τον εαυτό Του, ως τον σπόρο της ζωής, μέσα στους ανθρώπους. Αυτό το όραμα είναι αυτή καθαυτή η καρδιά της ανάκτησης του Κυρίου επειδή σχετίζεται με την επιθυμία της καρδιάς Του.
- B. Ο Κύριος επιθυμεί να εισέλθει μέσα σε μας, τον εκλεκτό λαό Του, για να γίνει η ζωή μας διαμέσου της ανάμειξης, ώστε Αυτός να γίνει το στοιχείο μας κι εμείς να γίνουμε η έκφρασή Του.
- Γ. Οι πιστοί, οι οποίοι έχουν αναγεννηθεί εν Χριστώ με τη ζωή του Θεού, αποτελούν το καλλιεργημένο χωράφι του Θεού, ένα αγρόκτημα στη νέα κτίση του Θεού που αυξάνει τον Χριστό, ώστε να μπορούν να παραχθούν πολύτιμα υλικά για την οικοδομή του Θεού—Α' Κορ 3:9, 12α.
- Δ. Σύμφωνα με την Αγία Γραφή, η αύξηση ισοδυναμεί με την οικοδομή. Αυτό λαμβάνει χώρα με την αύξηση του θείου σπόρου της ζωής μέσα μας—Α' Ιω 3:9, Κολ 2:19, Εφ 4:15-16.
- Ε. Η προς Εφεσίους 3:17 αποκαλύπτει ότι ο Τριαδικός Θεός έχει έρθει μέσα μας για να κάνει οικοδομικό έργο, με τον εαυτό Του ως το στοιχείο και επίσης με κάτι από μας ως το υλικό. Αυτό απεικονίζεται από την παραβολή του Σπορέα στο κατά Ματθαίο 13:
 1. Ο Κύριος σπέρνει τον εαυτό Του ως τον σπόρο της ζωής μέσα στις ανθρώπινες καρδιές, στο χώμα, ώστε να μπορεί να αυξάνεται και να ζει μέσα τους καθώς και να εκφράζεται μέσα από αυτούς—Μτ 13:3.
 2. Ο σπόρος σπέρνεται στο χώμα για να μεγαλώνει με τα θρεπτικά συστατικά του χώματος. Ως αποτέλεσμα, ο καρπός αποτελεί μια σύνθεση στοιχείων τόσο από τον σπόρο όσο και από το χώμα—Μτ 13:23.
 3. Έχουμε ορισμένα θρεπτικά συστατικά μέσα μας, που δημιουργήθηκαν από τον Θεό, σαν μια προετοιμασία για την είσοδό Του σε μας, για να αυξάνεται μέσα μας. Ο Θεός έχει δημιουργήσει το ανθρώπινο πνεύμα με θρεπτικά συστατικά, μαζί με την ανθρώπινη καρδιά ως το χώμα, για τον θείο σπόρο—Α' Πε 3:4.
 4. Ο ρυθμός με τον οποίο αυξανόμαστε στη ζωή δεν εξαρτάται από τον θείο σπόρο, αλλά από το πόσα θρεπτικά συστατικά παρέχουμε σε αυτόν τον σπόρο. Όσο περισσότερα θρεπτικά συστατικά προμηθεύουμε, τόσο πιο γρήγορα ο σπόρος θα αυξάνεται και τόσο πιο πολύ θα ευδοκیمی—Μτ 5:3, 8.
 5. Αν παραμένουμε στην ψυχή μας, στον φυσικό μας άνθρωπο, δεν θα υπάρχει κανένα θρεπτικό συστατικό για την αύξηση του θείου σπόρου. Αλλά αν κραταιωνόμαστε στον εσωτερικό μας άνθρωπο, αν προσέχουμε και εξασκούμε το πνεύμα μας, τα θρεπτικά συστατικά θα προμηθεύονται και ο Χριστός θα κατοικεί στις καρδιές μας—Εφ 3:16-17, Ρωμ 8:6, Α' Τιμ 4:7, βλ. Ιδ 19.
 6. Αν θέλουμε τον Κύριο, ως τον σπόρο της ζωής, να αυξηθεί μέσα μας για να γίνει η πλήρης απόλαυσή μας, πρέπει να είμαστε απόλυτα ανοιχτοί στον Κύριο και να συνεργαζόμαστε με Αυτόν, για να σμιλεύσει την καρδιά μας πλήρως—Μτ 13:3-9, 18-23.

7. Αφενός, ο Θεός μας ενδυναμώνει με τον εαυτό Του ως το στοιχείο. Αφετέρου, εμείς παρέχουμε τα θρεπτικά συστατικά. Μέσω αυτών των δύο πλευρών, ο Θεός εν Χριστώ εκτελεί την ουσιαστική οικοδόμηση—την οικοδόμηση του οίκου Του—σε ολόκληρη την ύπαρξή μας.